

Folketinget,
Christiansborg
1240 København K

Til skatteudvalgets medlemmer

Det fremsatte lovforslag om ændring i klagestrukturen (L212), har været drøftet i foreningens bestyrelse, og det ligger os meget på sinde at få forklaret de retssikkerhedsmæssige konsekvenser, som en vedtagelse af det nuværende forslag, efter vor opfattelse, vil have. Bestyrelsens drøftelser er kort refereret nedenfor.

Lægmænd, ankenævn og fremtiden

Det er foreningens klare opfattelse, at en ordning med frit valg mellem Landsskatteret og ankenævn reelt vil betyde en afskaffelse af de lokalt forankrede klageinstanser (ankenævnene).

Foreningen vurderer, at antallet af sager til nævnsbehandling vil falde betragteligt, hvis der er frit valg og kun én administrativ klagemulighed, fordi:

1. Et antal sager vil blive visiteret direkte til Landsskatteretten.
2. De borgere, der i dag springer skatteankenævnet over, vil ganske givet fortsætte hermed.
3. De borgere, der i dag har valgt at få behandlet deres klage i begge instanser, må antages at vælge Landsskatteretten fremover.
4. Landsskatteretten er i dag en overordnet myndighed i forhold til skatteankenævnene. Mange borgere vil, med kun én administrativ klagemulighed, vælge den "øverste" myndighed – altså Landsskatteretten.
5. I øjeblikket koster det 800 kr. at klage til Landsskatteretten, mens det er gratis at klage til skatteankenævnet. Men et fast gebyr på 300 kr. vil der heller ikke være et økonomisk incitament til at klage til skatteankenævnet, jf. argumentationen i punkt 4.

Af Landsskatterettens statistik, ses det, at antallet af sager i punkt 2 og 3 udgør omkring 50% af de sager, der på årsbasis hører under skatteankenævnene¹. Nedgangen af klager til skatteankenævnene må forventes at blive større, idet også punkterne 1, 4 og 5 vil betyde en reduktion.

Ankenævnene vil i løbet af relativt kort tid have så få sager, at det enkelte nævne ikke kan opbygge/vedligeholde den nødvendige grundviden for at behandle klagerne.

¹ Jf. Landsskatterettens årsberetning, er der i de seneste tre år i gennemsnit modtaget godt 2.000 sager, der kunne have været behandlet i skatteankenævnene. Heraf er ca. 300-400 årligt sendt direkte i Landsskatteretten (overspringssager) mens godt 700 sager årligt (opgjort i 2010 og 2011) er behandlet ved begge instanser.

Konsekvensen heraf er en afvikling af nævnene, hvilket vil medføre, at ”den lille borger”, der ikke har økonomisk mulighed for at bruge en rådgiver, vil opgive at få sin sag prøvet². Det mener vi i Foreningen af Danske Skatteankenævn ikke er retssikkerhed.

Embedsmænd, sekretariat og fremtiden

Med det fremsatte forslag, er der tillagt den selvstændige myndighed, Skatteankeforvaltningen flere kompetencer end sekretariatet har i dag, f.eks. skal sekretariatet udarbejde sagsfremstilling med indstilling til afgørelse og sende denne i høring hos borgeren, før sagen forelægges for nævnene.

Dette svarer i hovedtræk til den proces, der anvendes og fungerer i Landsskatteretten i dag – dog med den markante forskel, at Landsskatteretten og dets sekretariat er én myndighed.

Vi mener, at borgerens retssikkerhed er truet, når vi som medlemmer af ankenævn, der skal afgøre en sag, først ser denne, når embedsmænd fra en anden selvstændig myndighed reelt har færdigforhandlet sagen. Dette gælder særligt i sager med skønselementer.

Forslaget synes i øvrigt ikke at tage stilling til den række af spørgsmål, der opstår, når der sker en opsplitning i selvstændige myndigheder.

Afslutning

Det fremsatte forslag rejser efter foreningens opfattelse spørgsmålet om, hvorvidt I reelt ønsker at afskaffe det borgernære, decentrale lægmandssystem?

Hvis ja – så gør det nu i stedet for at gennemføre et retssikkerhedsmæssigt eksperiment hvor det eneste sikre er ”at nævnene nedlægger sig selv” over en årrække.

En afvikling af nævnene vil ganske givet efterlade ”den lille borger”, der ikke har mulighed for – eller ressourcer til – at klage til Landsskatteretten, i et retssikkerhedsmæssigt tomrum.

I forbindelse med høringen blev der rejst massiv kritik af, at det ikke længere var muligt at indbringe nævnenes afgørelser for Landsskatteretten. Kritikken blev hørt og i lovforslaget blev der i stedet frit valg.

Det er vor opfattelse, at dette ”frie valg” er mere ”frit” for den borger, der bor i nærheden af København eller har professionel rådgiver, end for den borger, der bor i Vestjylland eller er uden rådgiver.

Hvis det er et ønske at bevare de decentrale lægmænd, må lovforslaget ændres, så der også reelt er opgaver til nævnene.

Alt i alt finder vi, at lovforslaget retssikkerhedsmæssigt er langt ringere end både det lovforslag der var til høring og den nugældende struktur. Som det fremgår af høringssvarene er der jo heller ingen af brugerne af klagesystemet, der reelt har ønsket en ændring.

Forslaget synes mere fremkommet på baggrund af ønsket om økonomiske besparelser ved, at de sager, der i dag klages videre til Landsskatteretten ikke skal behandles to gange. De økonomiske besparelser på 20 mill. kr., som er højst tvivlsomme set i lyset af de øgede udgifter til omkost-

² Omkring 90% af alle nævnssager er repræsenteret ved en rådgiver i LSR. I skatteankenævnene er det knap 60%.

ningsdækning og formentlig også en stigning i antallet af domstolsbehandlinger, forekommer at være ude af proportioner i forhold til det retssikkerhedsmæssige eksperiment som en vedtagelse af lovforslaget vil udløse.

På bestyrelsens vegne

Richard Petersen (V)
Formand

Anette Stæhr (S)
Næstformand

Lars Søndergaard-Nielsen (K)
3. Medlem af formandskabet

Annie Borchmann (SF)
Bestyrelsesmedlem